

השריפה הגדולה

עשרות עולים חדשים ותושבי יפו, מצטופפים ליד שער הנמל, תחת שמים מכוסים דחבנות, שעה שפלוגות כבאים וצה"ל נלחמות באש.

מכבי האש פורצים את הדחבנות בעזרת גרזנים. המחפן הארצי של שק"ם הצמוד למחסני הסוכנות, למחרת הדליקה הגדולה.

אולם מסקנתה השנייה של המשטרה, שכמעט קרוב לודאי שלא היתה הצתה ודוגית (מאחר שלא היתה אפשרות טכנית לבצע גניבות גדולות במקום זה בנמל האחרון) ביטלה זמנית את האשמה נוספת נגד פקידי הסוכנות. יותר מתונים היו הכבאים עצמם, בגלוחם כמה עשרות ק"ג של חשיש ואופיום, בין מאות גווילים של ספרי תורה עתיקים. שהובאו או על ידי העולים. הסביר אחד הכבאים: אם היה חשיש, אפשר שהיה גם סמרטוט ספוג שמן, אשר בתנאים מסוימים עלול להתלקח בהצתה עצמית.

שיטור צבאית שנמצאה במקום בהגיע הכבאים, ונשלחה להבהיל את הצבא, שהצטרף למבצע הכיבוי באיחור ניכר. אנשי השגרירות האמריקאית מיהרו לשדוד הדליקה, בנטשם נשפייה בבית השגרירות בתל-בנימין, רמת גן. שם הבחין אחד האורחים בלהבות שנצנצו למרחוק. בהגיעם למקום נשארו שלוחים. מחסן השגרירות הנמציא בסמוך למחסני הסוכנות, לא נפגע כלל, הזכיר בכך אסון דומה שאירע לסוכנות חסרת-המזל, בהשחית מבול החורף האחרון כמדי יות ענק של מצרכים שעה שהמחסן האמריקאי בר המזל נשאר שלם.

אנשי אגף החקירות בנפש הדומית של משטרת יפו, חידדו את חוש הגיטוש, הבטיחו לחקור אפשרות של הצתה ודוגית, אשר לכמה גורמים, הבקיאים בסדרי האחסנה הסוכנותיים, לא נראתה דמונית מדי. אחר מספר ימי חקירת-ביקור העלתה המשטרה מסקנה שרובה, לפיה מקור הדליקה הודאי היה במחסני הסוכנות דוקא, לא בשק"ם. עובדה זו לא הרגיעה את עולי פרס, שנשארו חסרי-כיל.

לנמל בשיירת כיבוי עקית. לתריסר מלא חסרה מכונית אחת. הסיבה, אותה ניגנו כבאי תל-אביב: תחת חולון לא הניבה לטרטור הטלפוני הממויך.

האמריקאים בריי-המזל. בהגיע הכבאים לרציף הנמל, כוסו השמיים בלהבות ואדים כבדים העלו מסכות גז על פניהם. נחלי סוכר חרוך ורמו, התמוזגו עם שתיים פרסיים ויריעות-משי אחוזות אש. תזמורת בת אלפי בקבוקי בירה מתבקעים, עוררה את רוב תושבי הסביבה שמיהרו להגיף תריסי דירות. אותן הציף עשן מחניק.

למחרת התחרו שני עיתוני ערב בכותרות ראשיות לשיא עדכאני חדש בדליקות. ניצח ידיעות אחרונות שעלה בחצי מיליון לירות על מעריב שהעריך את הנזק במיליון אחד בלבד. אך, מפקד הכבאים שגילה בידעות אחרונות פסקה הקובעת שהצבא הגיע למקום לפני הכבאים, הבטיח להגיב הריפות על סילוף האמת.

סיפר הכבאי שזכה בתמיכת כל חבריו החשויים, אחר 40 שעות כיבוי: מכונית

שריפות

אולי סמרטוט ספוגי-שמן

כמה עשרות עולים חדשים קפצו ממיטות חמות, רצו באישון לילה, כולם בכיוון אחד: מחסני הסוכנות בנמל יפו. שם ניסו להתייפרץ אך הורחקו על ידי משמר שוטרים, נשענו בראש על קירות בתים סמוכים. מהם נעצו עינים יוצאות מחורים, בים של להבות. לעיניהם, עלתה באש שארית רכושם. בהבחין אחד השוטרים בלשון אש שבקעה ממחסן השקם המרכזי בו רוכזו כמויות ענק של מצרכי מזון בין מאות שקי סוכר שנועדו לחלוקה למשפחות חיילי צה"ל, ניסה להזעיק את מכבי-האש. אך מעשה שטן, קו הטלפון היה מנותק. לבסוף, באיחור-מה, עלו עשרים כבאים שחיכו בתחנת תל-אביב לשחר לאורו היה עליהם לצאת לטיול למטולה, על שבע מכוניות כיבוי.

ארבע מכוניות נוספות הוזעקו מתחנות איזוריות אחרות, הצטרפו לתל-אביב ויצאו

הארץ

בפעולות הבנק ליצוא ישתתפו גם נציגי האוצר ונציגי משרד המסחר והתעשייה, כדי לאפשר טיפול מהיר ומוסמך בבקשות הלהויות (הארץ)

ד"ר ח. חנני, ירושלים
למלא טופס בשלושה העתקים, בבקשה.